

NØVN

Niðari Hoydalur

Niðari Hoydalur í Hoyvík er í orðum og greinum í síðstuni so týtt og týðum nevndur.

Sanatoriið í Hoydølum, bygt í 1907, tók ímóti sínum fyrstu búfólkum í 1908. Summi teirra komu til gongu ella í reiðvagni niðan úr Havnini.

Dánjal Hoydal, ættaður av Sandi, pápi Karsten Hoydal, rithøvund, førði henda reiðvagn.

Flutti Dánjal í rossavagni sínum fólk niðan til Hoydalar eins og oman til Havnar – tey sjúku og tey lektu, eins og tey ið farin vóru.

Leikapettið eftir Karsten Hoydal, bókin hin fjálga um Dalin hin Fagra, lýsir so væl hesa tíðina.

Tey fyrstu árin fóru mong, ið sjóvegis komu, upp á Boðanesi.

Vagnur Michelsen skrivar á vælumtókta heimsíðu síni Hvannrók í undanfarna ári forkunnuga grein um Niðaru Hoydalar.

Niðari Hoydalur er partur av frílendi, ið fevnir um Ternurygg, Ovara- og MiðHoydal og oman á Boðanes.

Rigmor Dam, landstýriskvinna, róði í fjør vár upp undir hugskotskapping í sambandi við økið og bygningarnar hjá Glasi í Hoydølum, og fyrr í ár hefur MMR útskrivað kapping við Niðaru Hoydølum í huga.

Hjá einstøkum politikarum eru í seinastuni birtir fram tankar um Niðaru Hoydalar, og eru teir hvør um annan komnir fram við fjølbroyttum hugskotum við Dalinum.

Nú rennur fram fyri meg frásøgan hjá pápa, Ingálvi av Reyni, um ta ferðina, tá ið teir báðir, Mikkjal á Ryggi, hittust á fyrsta sinni:

Tað var tann 4. februar 1948. Eg sat á einum steini uppi við brúnna í

Hoydølum og teknaði. Tá kom maður gangandi. Eg gav honum ikki gætur, fyrr enn hann legði hondina á øksl mína. Hetta var Mikkjal á Ryggi, sum var á Sanatoriinum tá.

Tá letur í Mikkjali: “Tað ber til, situr og teknar garðalagið heldur enn ta vøkru og fríðu fløtu, omanfyri er!”

Eg sigi tá við Mikkjal: “Garðalagið er gamalt og um at farast, men fløtan verður liggjandi.” “Tað er nakað um tað,” helt Mikkjal tá fyri.

Mikkjal beyð mær síðan niðan í kamar sitt á Sanatoriinum, har hann vísti mær skitsur og tekningar til Fuglabókina, sum kom út í 1951. Tekningarnar tók Mikkjal út undan songini.

Mikkjal var ikki nøgdur við tekningina av tjaldrinum. Segði hann, at tjaldrið stendur ongantið við nevnum beint fram, men letur tað hella á skák.

Ingálvur av Reyni, 1. juni 1984

Vinarlag pápa við Mikkjals í árunum, sum komu, er ein onnur søga, men hugtakandi er samrøðan millum listarmenninar báðar við fløtuni í Niðaru Hoydølum sum aðalevni.

Alfagri bletturin eigur eftir míni hugsan at verða liggjandi, sum hann altíð hefur ligið.

Ítrótturin eigur sítt pláss í Gundadali.

Vónandi verða lyftini við fyribilsbygningunum í Hoydølum hildin, og væntað verður, at avvarðandi myndugleikar sýna tað fyrilit, teimum sømir.

Eitt hugskot hjá Kristionnu Winther Poulsen um ein listadepil í

Hoydølum tykist mær áhugaðvert. Á áðurnevndu heimasíðu hjá Vagni Michelsen taka viðmerkjarar undir við tankanum. Ein samanrenning av ymsum hugskotum er eisini verd at hugsa um.

Nú eru røddir frammi um at flyta Tjóðsavn okkara úr Hoyvík og oman í býin. Eitt Tjóðssavn hoyrir ið hvussu so er ikki heima á Skálatrøð.

Uttan at taka dagar ímillum hugskotini øll, sum munnu fara at koma, haldi eg, at tað hevði verið upplagt við einum Tjóðsavni í Hoydølum. Talan er um tveir kilometrar til gongu hjá ferðafólki av Kongabrunni eftir Strandarvegnum móti Gamla Vegi í Hoyvík og fram í Dalin. Alt so at siga eftir sløttum. Stytttri gongutúr fær før-oyingurin ikki, skal hann á eitt Tjóðsavn uttanlands.

Úr Dalinum er teinurin stuttur niðaná til Útisavnið Heima á Garði í Hoyvík.

Nú um dagarnar kom fram víðfevnd ætlan við økinum á Boðanesi og í Hoydølum.

Vónandi verður hóvsemi sýnt við at leggja gøtur og at planta, tí tað er ikki bara sum at siga tað at fríðka um hetta økið í Hoydølum, so at tað fer at taka seg betur út, enn sum nú í sínum uppruna – .

Fer hon at liggja, sum hon í øldir hefur ligið, henda hin fríða fløta, so sum Ingálvur og Mikkjal báðir sóðu hana fyri sær á sinni?

Hoyvík, tann 5. juni 2017
Árni av Reyni
oman Hoydalar 2
188 Hoyvík

Minningarorð um Karl Nielsen

73 ár Klaksvík.

Ja, góði Karl bróður.

At skriva minningarorð er ikki nakað lætt ting, eftir langa og stranga sjúkralegu ert tú nú sloppin til nakað betri, tín himmalska faðir, tí hann er tann sum hjálpir, og ikki minst í deyða, tá vit gerast sjúk og alt gongur fyri. Jesus er tann allar besti vinur, ið vit kunnu koma til við øllum, tí ongin kennur okkum so væl sum hann. Hann er jú okkara trúfasti vinur og hann kunnu vit koma til við øllum bæði, tá vit eru frísk og ikki minst tá sjúka kemur uppi, sum tað eisini hendi fyri teg. Tú hevur verið so raskur og ikki óttast nakað, hvat tað so var, stillur og róligur í allar mátar, hvar tú so var á sjógvi ella landi.

Síðsta stóra ting tú gjørdi var at mála húsini, ikki bara eina ferð, men tvær ferðir, var ikki løtuverk.

Men so var tað, tú legist sjúkur so tað hevur verið strýggi; øll tíne kæru Kirstin, Annika, Lis, Oskar, Bogi, Martin, Rósa, lítli Karl, Marian, Baldvin eru nú í djúpastu sorg og sakn yvir tann stóra miss. Men Gud, sum ikki gloymir ein tann einasta, hevur tú lovað at vera við okkum allar dagar og hansara trúfesti røkkur til skýggja. Má Gud sjálvur ganga við lið tykkara og hjálpa tykkum í teimum døgum, sum liggja fyri framman.

*Eg livi og veit at sál mín er grødd
at dómur ei á meg skal falla
eg livi og bíði tí kallandi rødd
sum fremmandur fuglur mín sál her er stødd
til faðirin barn sitt vil kalla*

*Eg doyggi og veit ein vinning tað er
At hvílan hin sæla er funnin
At enda er lívsins hin troyttandi fer
At seinasta royndin er útstaðin her
Og ævigi sigurin vunnin*

Kærar heilsur
fáa tit frá okkum øllum

Torleif og Nicolina

fyrst og fremst